

Ο ΠΕΛΕΚΥΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἐτησίαι ἐν τῇ ἡμεδαπῇ δραχ. 10.

ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἔτησίαι φρ. 12.

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ.

Ἐκαστος στίχος διατριβῶν λεπτὰ 30.

Εἰδοποιήσεων λεπτ. 20.

Ἐπὶ ὄρισμένων περιστάσεων γίνεται καὶ ἔκπτωσης.

ΤΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ

τοῦ ῥήτορος κ.

ΜΟΥΣΟΥΡΗ

τὸ φρόνημά του περὶ τοῦ δικαστικοῦ
ἐπαγγέλματος.

Ἀνέκαθεν καθιερώθη τὸ ἔθιμον τοῦ νὰ ἐγκωμιάζωνται οἱ νεκροὶ μετὰ τὴν ἐπικήδειον τελετὴν ἢ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἢ πρὸ τοῦ τάφου ἢ καὶ εἰς ἀμφοτέρα, ἐὰν ὁ βίος αὐτῶν ὑπῆρξεν ἐπιφανῆς, λαμπρὸς, ἔξοχος, ἢ ἐὰν αὐτοὶ, ὄντες ἔτι ἐν τῇ ζωῇ, ὅπως δῆποτε ἔδρασαν ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος. Οὕτω δὲ διπλοῦς σκοπὸς ἐξυπηρετεῖται, τὸ μὲν ἀμείβεται ἡ ἀρετὴ, τὸ δὲ προτρέπονται καὶ ἐνθαρρύνονται οἱ ἐπιζῶντες πρὸς ἀπομίμησιν. Τὴν ἐκφώνησιν τῶν ἐπικηδείων λόγων πρῶτος ἐθεσμοθέτησεν ὁ Σόλων, εἰ καὶ ἄλλοι τινὲς τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ ἐθίμου τούτου ἀποδίδουσιν εἰς τοὺς Ῥωμαίους. Ὅπως ποτ' ἂν ἦ τὸ ἔθιμον τοῦτο, ἀρχαῖον ὄν καὶ διατηρούμενον ἔτι παρ' ἡμῖν, εἶνε λαμπρόν. Ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ τῷ θανάτῳ ἐπιφανοῦς τινος ἀνδρὸς ἀναλαμβάνει τις ἐκουσίως ἢ κατ' ἐντολὴν τῶν οἰκείων, τῶν συγγενῶν, τῶν φίλων ἢ σωματοῦ τινὸς νὰ ἐξυμνήσῃ δεόντως τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ καὶ καθόλου ἀφηγηθῇ τὴν ἐν τῷ βίῳ δρασίαν του, ἐφ' ἧς κυρίως ἐρείδεται ὁ ἐγκωμιαστικὸς λόγος τοῦ ῥήτορος. Ἡ τοιαύτη δὲ ἐξύμνησις καὶ ἀφήγησις πρέπει νὰ εἶνε ἀληθῆς κατ' οὐσίαν, νὰ κοσμηθῆται δὲ διὰ τῶν ἀνθέων ἐκείνων, ἅτινα, τὴν ἀληθεῖαν ἀρωματίζοντα καὶ ζωηροτέραν εἰς τὰ ὦτα τοῦ ἀκροατοῦ καὶ τὰ ὄμματα τοῦ ἀναγνώστου αὐτὴν παριστῶντα, καθιστῶσι τὸ ὅλον ἐν καλλιτέχνῳ. Ἄλλως

δὲ τὸ πένθιμον τῆς κηδείας μεταπίπτει εἰς κωμωδίαν ἢ φάρσαν.

Ἄνῆρ κατ' αὐτὰς ἐπιφανῆς ἐτελεύτησεν, ὡς καὶ ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ ἀνηγγείλαμεν. Ἡ δρᾶσις αὐτοῦ ὡς πολίτου, ὡς ἐπιστήμονος, ὡς πολιτευτοῦ, ὑπῆρξε μεγάλη. Ὡς ἦν ἐπόμενον, ἡ κοινωρία ἡμῶν τὴν ἀπώλειαν αὐτοῦ ἐθρήνησε μεγάλως, ὁ δὲ σύλλογος τῶν δικηγόρων ἀνέθεσε τὴν ἐκφώνησιν καταλλήλου ἐπικηδείου εἰς τὸν δικηγόρον κ. Μουσοῦρην. Ὁ κ. Μουσοῦρης ἀνεδέχθη τὴν τοιαύτην ἐντολὴν καὶ ἐκ καθήκοντος καὶ φρονῶν βεβαίως, ὅτι οὕτω τῷ παρείχετο εὐκαιρία νὰ ἐπιδείξῃ τὴν ῥητορικὴν του δεινότητα καὶ φιμώσῃ τὰ στόματα ἐκείνων, οἵτινες σκώπτουσι ἐπανελημμένως αὐτὸν διὰ τὴν ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ σιγὴν του. Ἄλλ' ἀπεκαλύφθη, ὅποῦτος πράγματι εἶνε! Ἐὰν ὁ κ. Μουσοῦρης δὲν ἐφάνταζετο ὅτι ἔχει ἀρτίαν ἐπιστημονικὴν μὀρφωσιν, ὅτι κέκτηται φιλολογικὰς γνώσεις, ὅτι οὐδέποτε περιπίπτει εἰς γραμματικὰ καὶ συντακτικὰ λάθη, ἐὰν δὲν ἐπέκρινε καὶ αὐτὸς ἄλλους, ἐὰν τέλος δὲν ἐνόμιζεν ἑαυτὸν καὶ διδάσκαλον, δὲν θ' ἀπεκαλύπτομεν ἤδη τὰ λάθη του, οὐσιαστικὰ καὶ γραμματικὰ, ἅτινα δὲν διαφεύγουσι τὴν προσοχὴν καὶ τοῦ μᾶλλον ἀπείρου. Ἐὰν δ' ἡμεῖς, μὴ ἀξιούντες ὅτι ἔχομεν φιλολογικὰς γνώσεις, ἠδυνήθημεν ν' ἀλιεύσωμεν μαργαρίτας ἐν λόγῳ, ἐξ ὀλίγων γραμμῶν ἀποτελουμένῳ, φανταζόμεθα εἰς ἐξ ἐπαγγέλματος διδάσκαλος ὁπόσους τοιοῦτους δύναται νὰ συλλάβῃ. Ἄμ' ἔπος ἄμ' ἔργον.

Πάντες γνωρίζομεν ὅτι ὁ κ. Μουσοῦρης ἐξεφώνησε τὸν λόγον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀποφελάδας, τὴν ὁποίαν βεβαιότατα πρότερον κατ' οἶκον ἐγραψε καὶ ἀντέγραψε καὶ διώρθωσε καὶ ἐπιδιόρθωσε καὶ ἐκτένισε καὶ ἐκαλλώτισεν κατὰ κτλ. Οὐρεὶς δὲ ἄμ-

ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

φιβάλλων ότι πρό της έκτυπώσεως και μετ' αὐτήν πάλιν τὴν φελλάδα ἐπεθεώρησε, προσέθεσε, ἀφῆρσε, ἐβοστρύχισεν. Οὕτω πάντοτε κάμνουν ὅλοι οἱ ῥήτορες!... Καὶ ὁ μὲθ' ὅλας τὰς γραφάς, ἀντιγραφάς, ἐπιδιορθώσεις καὶ κτενίσματα δὲν ἠδυνήθη νὰ παρακάμψῃ ἐν ὀλιγοστίῳ λόγῳ τὸν σκόπελον τῶν λαθῶν. Ἐπειδὴ δ' ὁ χῶρος ταύτης τῆς μικρᾶς ἐφημερίδος δὲν ἐπιτρέπει τὴν καταχώρισιν πάντων, περιοριζόμεθα εἰς ὀλίγα τινά, ἅτινα ἐξαρκῶσι, φρονοῦμεν, διὰ τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ κ. Μουσοῦρη.

Ὁ λόγος ὑπὸ τεχνικὴν ἐποψιν ἐξεταζόμενος εἶνε τερατώδης, δὲν ἔχει οὔτε ἀρχὴν οὔτε τέλος· στερεῖται τῆς ἐνότητος ἐκείνης, ἣτις συσφίγγουσα καὶ συνδέουσα διὰ τῶν παραγράφων τὰς ἀλλεπαλλήλους ἐννοίας προσδίδει εἰς τὸ ὅλον τὸν τύπον ῥητορικοῦ ἀριστουργήματος. Οὐδεμίαν ἐν αὐτῷ ἐξαρσις φαντασίας, οὐδὲν ὕψος ἰδεῶν, παντελῆς ἔλλειψις καὶ στείρωσις ἐννοιῶν. Ἀλλὰ καὶ τὸ ὕφος καὶ ἡ γλῶσσα ἐκτρωματικά. Λυπηρὸν ὅτι τοιοῦτος ἀνὴρ, εἶς ὁ Ἀλεξ. Κατσαίτης, δὲν ἔτυχε δεξιῶν ἐπαινέτου καὶ ἐγκωμιαστοῦ. Ὁ μακαρίτης Ἀλεξ. Κατσαίτης ἦτο ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις σπάνιος ἀνὴρ· ἢ ἐν τῷ βίῳ δρᾶσις αὐτοῦ ἠδύνατο νὰ ἐμπνεύσῃ καὶ τὴν ἀγνοωτέραν καὶ τὴν μᾶλλον στείραν φαντασίαν. Ἀλλ' ὁ ῥήτωρ κ. Μουσοῦρης, ἀφ' οὗ ἐν τῷ οἴονεϊ προλόγῳ θρηνεῖ διαπρεπῆ τῆς ἐπιστήμης ἐργάτην, καὶ ἐν δέκα στίχοις ἀνευ λόγου καὶ ἀνάγκης τρίς μεταχειρίζεται τὸ ῥῆμα προπέμπειν, καὶ σολοικίζει γράφων. ὅταν (γρ. ὅτε) ἐβλέπομεν κτλ. κτλ. καὶ τῆς πολυτίμου ὑπάρξεως καὶ ἀρωγῆς (γρ. τὴν πολῦτιμον ὑπαρξιν καὶ ἀρωγὴν), μεταβαίνει εἰς τὴν γέννησιν καὶ τὴν περαίωσιν (γρ. περάτωσιν) τῶν σπουδῶν τοῦ μεταστάντος.

Οἱ αὐτοχειροτονούμενοι ῥήτορες συχνότατα, μὴ δυνάμενοι νὰ εὐρίσκωσι καταλλήλους λόγους πρὸς ἐξύμνησιν τοῦ νεκροῦ, καταφεύγουσιν εἰς τοιοῦτους λήρους καὶ φληναφήματα. Ἡ ὑπόμνησις τοῦ χρόνου τῆς γεννήσεως τοῦ θανόντος, ἐφ' ὅσον δὲν συνδέεται πρὸς γεγονὸς τι ἔκτακτον, εἶνε περιττή, ματαία καὶ πῶς γελοία. Ἡ τοιαύτη ὑπόμνησις τότε μόνον εἶνε ἀναγκαία, ὅταν ἔχῃ σχέσιν μὲ τὴν ἐν τῷ βίῳ δρᾶσιν τοῦ ὕμνουμένου. Ὡσαύτως δὲ καὶ ἡ λεπτομερῆς

ἀφήγησις τῶν σπουδῶν εἶνε ἀναπόδραστος, ὅταν συνδέηται στενῶς μὲ τὴν δρᾶσιν τοῦ ἀτόμου, ὅταν ἀποτελῇ τρόπον τινὰ μέρος τῆς δρᾶσεως, ὅταν ἐν ἄλλαις λέξεσι δὲν δύνηται νὰ κατανοηθῇ ἢ δρᾶσις ἀνευ τῆς τοιαύτης ὑπομνήσεως. Ἀλλως δὲ αἱ τοιαῦται περὶ γεννήσεως μικρολογίαι ἐπιτρέπονται μόνον ἐν βιογραφίᾳ ἢ ἐν ἐπιτυμῶν στήλῃ· ἐν λόγῳ δ' ἐπικηδεῖν δύναται μόνον ὁ ῥήτωρ ἐν παρόδῳ καὶ ἐν δέοντι καιρῷ νὰ κάμῃ μνείαν τινὰ περὶ γεννήσεως καὶ σπουδῶν καὶ οὐχὶ ἐν ἀρχῇ παραγράφου, ὡς ποιεῖται ὁ ῥήτωρ κ. Μουσοῦρης, ὅστις παρακολουθῶν τοὺς ἀηδεῖς τύπους παρωχημένης ἐποχῆς θυσιάζει τὴν οὐσίαν καὶ παραλείπει τὴν ἐξιστόρησιν πραξεῶν, αἵτινες ὄντως ἀποτελοῦσι τὴν λαμπροτέραν σελίδα τοῦ ἀληθῶς ἐνδόξου βίου τοῦ μακαρίτη λέξι. Ἀλεξ. Κατσαίτου καὶ καταδεικνύουσι τὴν δρᾶσιν αὐτοῦ.

Παραλείποντες ν' ἀναφέρωμεν πολλοὺς ἄλλους σολοικισμοὺς καὶ βαρβαρισμοὺς, ὁποῖοι ἀπαντῶσιν ἐν σελίδι τρίτῃ, ἐνθα γράφει «ἐξηκολούθησε μετερχόμενος (τὸ δικηγορικὸν ἢ ἐπάγγελμα) μέχρι αὐτῆς τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου τοῦ μετ' ἐπιτυχίας, εὐσυνειδησίας καὶ ἀφοσίωσεως πρὸς τὸ καθῆκον καὶ πρὸς τὸ δίκαιον οὐχὶ συνεχῶς ἀπαντωμένων» ἀντὶ τοῦ ὀρθοτέρου καὶ εὐληπτοτέρου «ἅτινα προσόντα ἢ προτερήματα (ἐπιτυχία ἢ εὐσυνειδησία καὶ ἀφοσίωσις πρὸς τὸ καθῆκον...) οὐχὶ συχνάκις ἀπαντῶσιν» παραβλέποντες τὴν σολοικὸν σύνταξιν τοῦ ἐν ᾧ ἐν σελίδι τετάρτῃ μετὰ μετοχῆς, ἐνθα γράφει «ἐν ᾧ πολιτευθεὶς ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν, καὶ ἀνεληθὼν εἰς ὑψηλὰς ἐν τῇ πολιτείᾳ θέσεις, ἐνεργὸν δὲ λαβῶν μέρος εἰς τὰς ἐν τῷ τόπῳ πολιτικὰς διαμάχας... οὐδένα ἀπέκτησεν ἐχθρὸν» ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ «καίπερ πολιτευθεὶς, ἀνεληθὼν, λαβῶν, ἢ ἐν ᾧ ἐπολιτεύθη, ἀνηλθὼν, ἐλαβὼν» μὴ καταλογίζοντες τὸ πλημμελὲς τῆς στίξεως, τοῦ τονισμοῦ καὶ τῆς ὀρθογραφίας, ἅτινα ἐξ ἐπιεικειᾶς δύναται ν' ἀποδώσῃ τις εἰς ἀβλεψίαν τοῦ τυπογράφου· μὴ θέλοντες πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένης παρεξηγήσεως νὰ ὑπομνήσωμεν καὶ ἄλλα λάθη, περατοῦμεν τὰ ἀποκαλυπτήρια καὶ γνωρίζομεν ἤδη εἰς τοὺς ἀναγνώστῃς τί φρονεῖ ὁ κ. Μου-

σοῦρης περὶ τοῦ δικαστικοῦ ἐπάγγελματος. Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο εἶνε ἀνάγκη πρῶτον νὰ ἴδωμεν τί λέγει αὐτὸς ὁ ἴδιος.

Ἐν σελίδι τρίτῃ τοῦ λόγου γράφει ἐπὶ λέξει τάδε: «Ἐἶχε διορισθῆ (ἢ δ.δ. ὁ μακαρίτης Κατσαίτης) κατὰ τὰ πρῶτα εἴτη τῆς ἐπαίδου του (ἢ δ.δ. ἐξ Ἰταλίας) ἀναπληρωματικὸς Δικαστής, ἐπιμόνος δὲ παρεκλήθη παρὰ τῆς τότε Ἰονίου Κυβερνήσεως νὰ δεχθῆ ὑψηλοτέρας δικαστικᾶς θέσεις, ἀλλ' αὐτὸς ἀπεποιήθη προτιμήσας τὸ ἀνεξάρτητον τοῦ Δικηγόρου ἐπάγγελμα.» Ἀλλ' ὁ μακαρίτης Κατσαίτης δὲν εἶνε ἀληθὲς ὅτι, ἐπειδὴ ἐθεώρει τὸ δικαστικὸν ἐπάγγελμα ὑποτελὲς ἢ ὑποδεεστερον τοῦ δικηγορικοῦ, ἀπέκρουσε τὰς προσενεχθείσας αὐτῷ ὑψηλὰς δικαστικὰς θέσεις. Ἄλλοι λόγοι βεβαίως πρὸς τοῦτο συνετέλεσαν. Σεβαστὸς καὶ γνώστης τοῦ δικοῦ ἀνὴρ, εἶς ὁ Ἀλεξ. Κατσαίτης, δὲν ἠδύνατο νὰ ἔχῃ τοιαύτην περὶ τοῦ δικαστικοῦ ἐπάγγελματος ἰδέαν. Πᾶσις γνωρίζει ὅτι τὸ δικαστικὸν ἐπάγγελμα εἶνε ὑψηλὸν καὶ πολὺ ἀνώτερον τοῦ δικηγορικοῦ· ἀμφοτέρω, ὅτε δικαστής καὶ ὁ δικηγός, κατὰ τὸν ὀργανισμὸν τῶν δικαστηρίων, εἶνε ὑπάλληλοι, λειτουργοὶ τῆς Θέμιδος. Ἀλλ' ὁ μὲν δικαστής δὲν ἔχει ἀνάγκη νὰ περιποιηθῇ κανένα πρὸς λήψιν τῆς μισθοδοσίας τοῦ ἢ πρὸς ἀπόκτησιν πελατείας, ὁ δὲ δικηγός τοῦναντίον ἀναγκάζεται πᾶσις μετ' ὅλας τὰς γνώσεις του νὰ προσφεύγῃ εἰς τὰ μέσα ταῦτα χάριν βιοπορισμοῦ· ἢ μὲν ἀποστολῇ τοῦ δικαστοῦ συνίσταται εἰς τὴν ἀπονομὴν τοῦ δικαίου, ὁ δὲ δικηγός συχνότατα ὑπερασπίζει καὶ τὸ ἄδικον· ὁ μὲν δικαστής ἐν ὤρισμέναις περιστάσεσιν ἐπιβάλλει εἰς τὸν δικηγόν καὶ ποινὰς καὶ παῦσιν, ὁ δὲ Δικηγός ἀγογγύστως ὑξίσταται ταύτας. Τὶ ἐντεῦθεν συνάγεται; ὅτι τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα ὡς ὑποκείμενον καὶ ὑφιστάμενον εἰς τὸ δικαστικὸν δὲν δύναται νὰ εἶνε καὶ μᾶλλον ἀνεξάρτητον αὐτοῦ. Ἄν λοιπὸν ὁ κ. Μουσοῦρης ὡς βουλευτὴς ἐσχημάτισε τοιαύτην ἰδέαν περὶ τοῦ δικαστικοῦ ἐπάγγελματος, ἢ ἀν' ἀδικασταί τινες, οὗς ἴσως γνωρίζει αὐτὸς ὁ ἴδιος, ἐξεφάυλισαν τὴν δικαιοσύνην, δὲν ἐπέσει αὐτὸ τὸ δικαστικὸν ἐπάγγελμα ἀπὸ τοῦ δικαστοῦ; ἢ εἰς τὸ εἶναι ὑποδεέστερον καὶ ἥττον ἀνεξάρτητον τοῦ δικη-

γορικοῦ. Τελειώσαντες ὀφείλομεν νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι ὁ κ. Μουσοῦρης δύναται νὰ ἔχῃ εἰς δῆποτε ἀλλοκότους καὶ εὐτελεῖς ἰδέας περὶ τοῦ δικαστικοῦ ἐπάγγελματος, δὲν δικαιοῦται ὅμως νὰ καθιστᾷ συμμετόχους τούτων καὶ ἄλλους, μὴ φειδόμενος μηδ' αὐτῶν τῶν νεκρῶν.

Ἐκ τῆς γενομένης ἀποκαλύψεως δύναται ἤδη ὁ ἀναγνώστης νὰ ἐξαγάγῃ τὸ ἀναγκαῖον συμπέρασμα. Ὁ κ. Μουσοῦρης, τὸ ἄηδόνι τοῦ κόμματος, ὁ κλεινὸς ἀγορητής, ἐφωράθη, ὅτι περιέπεσεν ἐν ὀλιγοστίῳ λόγῳ εἰς τοιαῦτα λάθη χονδροειδῆ, ὅποια μόλις δύναται τις νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς μαθητὴν Σχολαρχεῖου. Ἄν ψευδόμεθα ἢ συκοφαντῶμεν, εὐχερῆς ὁ ἐλεγχος. Τὸν προκαλοῦμεν, κ. Μουσοῦρη, καὶ τὸν περιμένομεν.

Χ ρ ο ν ο γ ρ ᾶ φ ο ς .

CRONICA TEATRALE TEATRO CEFALO

Il vostro teatro quest' anno procede di bene in meglio abbiamo già parlato della Norma ed ora dobbiamo accennare ai tre debutti veramente splendidi di nuovi artisti nella Traviata. Protagonista ne fu la signorina Cleo Vicini bellissimo tipo di donna a cui si ettaglia perfettamente la parte di Violetta per la sua figura snella, elegante e pel suo volto gentile ed espressivamente bello.

La sua voce poi estesa ed intonata è delle più carezzevoli e grate all' orecchio che finora si abbiano qui sentite.

Il canto educato ad ottima scuola e l'accento toccante vibrato nel duolo come nel brio, f. uno della signorina Vicini una artista pregevolissima e ben a ragione il pubblico l' accoglie ognora con infinita applausi salutando in essa una splend da promessa dell' arte.

A surrogare il Galdi indisposto, a cui mandiamo le nostre condoglianze per la perdita della propria madre, fu telegraficamente scritturato il tenore sig. Giuseppe Gordini, altro bel tipo d' uomo che si potrebbe chiamare tipo gaeco.

L' impresa fece con questo artista un acquisto prezioso giacche il suo debutto fu, un vero trionfo Era sparsa la voce prima ch' egli arrivasse fra noi, che l' egregio tenore dietro una grave e lunga malattia avuta nel principio del corrente anno, avesse perduto la voce almeno affievolita la forza e la resistenza nel cantare.

Ι Α Κ Ο Β Α Λ Η Ι Ο Υ
Δ Η Μ Ο Τ Ι Κ Η Κ Ε Ν Τ Ρ Ο Σ Β Η Λ Ι Ο Σ Ι Κ Η
Μ Ο Υ Σ Ι Κ Η Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ο Υ

Τ Ο Ι Κ Η Σ Ι Α Η Δ Η Τ Ο Α Α Υ Τ Η

Bisogna sentirlo per farsene una vera, idea.

Mai nel nostro teatro ebbero un tenore con tanta, voce e con tanta resistenza, si può invero chiama re un tenore dai polmoni d' acciaio.

E quanta espressione, nel suo canto eletto! Nessuna frase esce dalla sua gola, che non abbia il giusto accento tocante vera mente il cuore

Alla voce, limpida, insante, e che sale alle più ardite note acute unisce una scena giusta ed efficace ed e perciò un artista caro al nostro pubblico che deve chiamarsi fortuna di possederlo e glielo mostra cogli applausi freuetici con cui è serralmente salutato Gradita conoscenza del pubblico è il baritono sig. Giuseppe Palazzi di cui ricordiamo i grandi successi riportati sulle nostre scene or sono cinque anni ed oggi, grazia all' astuzia dell' impresario cui facciamo i complimenti, ci è tornato colla voce ancor più fresca ed ancor piu vibrata.

Il suo apparire fu un incessante applauso di saluto e lieto certamente può esserne l' egregio artista dell' accoglienza avuta dal' pubblico che con gioja lo rivide.

Difatti fino dalla prima sera seppa mantere alta la fama allora conquistasi e nel duetto finale del trovatore, esquito in unione alla brava signorina Parodi veramente bene, si volle sempre il bis fra unanimi applausi.

Di questi artisti, dell' egregio basso sig. Rubele, di cui tessemoucco gli elogi dopo la norma, del Direttore d' orchestra sig. Lavranga l' intelligente ed instancabile nostro concittadino che mantiene sempre degno il nome di allievo del conservatorio di Parigi ne ripareremo estesamente dopo l' andata in scena dell' Africana, il copolavoro di messerbeer, tanto atteso fra noi.

VERITAS.

Πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ
ιδιωτικοῦ ἐκπαιδευτηρίου α ὁ Κοραΐς η.

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ὑμετέρας ἐπιστολῆς, ἣν ἔνεκεν ἐλλείψεως χώρου δὲν καταχωρίζομεν, πληροφοροῦμεν εὐχαρίστως ὑμᾶς καὶ πάντα ἐνδιαφερόμενον, ὅτι διὰ τῆς ἐν τῷ προσηγουμένῳ ἡμῶν φύλλῳ γενομένης παρατηρήσεως ὑπενοοῦμεν τὸ ἰδιωτικὸν ἐκπαιδευτήριον τοῦ κ. Διονυσίου Ραζῆ, ὅπερ δὲν συμμορφοῦται πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου κανονιζόμενα. Ἐν αὐτῷ παρὰ νόμον διδάσκει τὰ ἐλληνικὰ συγχρόνως ἐν τῇ Β' καὶ Γ' τάξει ὁ καθηγητὴς κ. Ἐπ. Κορνελάτος, ἐν τῇ Α' τὰ ἐλληνικὰ ὁ υἱὸς τοῦ Διευθυντοῦ κ. Σωτήριος, μηδὲν κεκτημένος προσόν, καὶ τὰ λατινικὰ καὶ μαθηματικὰ ἐν τῇ Γ' ἀπόφοιτός τις τοῦ Γυμνασίου. Ὡστε εἰ μαθηταὶ καὶ τῶν τριῶν τάξεων τοῦ ἐκπαιδευτηρίου τοῦ κ. Ραζῆ, μὴ διδασκόμενοι συμφώνως πρὸς τὰ κείμενα, δὲν δύναται, νὰ ὑποστώσι καὶ τὴν νενομισμένην ἐξέτασιν. Δι' αὐτοῦς τὸ ἔτος τοῦτο

πλεον ἀπώλετο. Οὐδέποτε τὸ Ὑπουργεῖον, εἰς ὃ ἐν ἀνάγκῃ ὁ ἀναφερθῶμεν, δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐξέτασιν μαθητῶν, μὴ διδασθέντων καταλλήλως καὶ κατὰ νόμον. Ὅτι δὲ τὸ ὑφ' ὑμᾶς ἐκπαιδευτήριον, κ. Διευθυντά, ἐκπληροῖ τὴν ὑψηλὴν αὐτοῦ ἀποστολήν, περιττὸν εἶνε νὰ εἰπωμεν. Ἀρκούσα ἀπόδειξις εἶνε ὁ λυσσώδης πόλεμος, ὃν κατ' αὐτοῦ ἐκίνησεν ἡ κρατοῦσα φατρία τῶν ἀναμορφωτῶν τῆς παιδείας βουλευτῶν, καὶ ἡ ἐπιθυμία ὑποστηρίξις, ἣς δικαίως τυγχάνει, καίπερ ἀρτιούστατον, παρὰ τῆς ἡμετέρας κοινωνίας.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Κατὰ τὸ ὑποβληθὲν εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ νέον δασμολόγιον αὐξάνεται καταπληκτικῶς ὁ φόρος σχεδὸν πάντων τῶν εἰδῶν, τοῦ κρέατος, ἐλαίου, βουτύρου, καφέ, σταφίδος κτλ. κτλ. Περὶ τοῦ νέου δασμολογίου θὰ ἐμιλήσωμεν προσεχῶς. Ζήτω ὁ Τρικώπης!

— Εὐχαρίστως μνησθῶμεν, ὅτι κ. Μουσούρης δὲν μετέβη εἰσέτι εἰς Ἀθήνας οὐδὲ σκοπὸν ἔχει νὰ συμμετάσχῃ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Κοινοβουλίου κατὰ τὴν παρούσαν σύνοδον, ἐπειδὴ ἀποδοκιμάζει ὅλα τὰ φορολογικὰ μέτρα τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Μόνον δὲ περὶ τὴν λήξιν τῆς συνόδου θέλει μεταβῆ, ὅπως λάβῃ τὴν βουλευτικὴν ἀποζημίωσιν, ἣν, ὡς ἐμάθομεν, θέλει διαθέσῃ ὑπὲρ εὐεργετικοῦ τινος σκοποῦ. Τὰ συγχαρητήριά μας, κ. Μουσούρη.

— Ἀπεύθει ὁ δημοτικὸς εἰσπράκτωρ κ. Σπ. Ηολλάτος, ὅστις κατὰ τὴν ἐλιγοχρόνιον ὑπηρεσίαν του ἐπέδειξε δραστηριότητα, ἰκανότητα καὶ τιμιότητα περὶ τὴν διαχείρισιν τοῦ δημοτικοῦ χρηματός. Ἡ τοιαύτη ἀπόλυσις ἐνεποίησεν αἰσθησιν εἰς τὴν καλὴν μερίδα τῆς κοινωνίας μας, ἣτις πάντοτε λυπεῖται ἐπὶ τῇ ἀπολύσει ἰκανῶν καὶ τιμῶν ὑπαλλήλων. Ἄλλ' ἡ κρατοῦσα φατρία ἀναισθητοῦσα ἀποβλέπει μόνον εἰς τὴν κόρῃσιν τῶν ἀγρίων παθῶν τῆς.

— Ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς δι' ἐπιστολῆς γονεὺς νὰ δομασώμεν τὸν καθηγητὴν ἐκεῖνον, εἰς τὸ μάθημα τοῦ ὁποίου ἐθεάθη τὸ περίφημον γατάκι, καὶ νὰ ἐκθέσωμεν τὰ κατὰ τὴν ἐκσυστάσεως διήμερον ἀπουσίαν τῶν μαθητῶν τῆς Γ' τάξεως, δύναται νὰ λάβῃ τὰς δεούσας πληροφορίας παρὰ τοῦ υἱοῦ του ἢ τοῦ ἀνεψιοῦ του ἢ τοῦ κ. Γυμνασιάρχου ἢ τέλος παρὰ τῶν Βουλευτῶν κ. κ. Μουσούρη, Καβαλλιεράτων κτλ. κτλ., οἵτινες ὡς ἀναμορφωταὶ τῆς παιδείας βεβαίως μετ' ἐνδιαφέροντος παρακολούθουσι καὶ ἐν τῷ Γυμνασίῳ καὶ τοῖς λοιποῖς ἐκπαιδευτηρίοις τελούμενα. Ἡμεῖς τότε μόνον θὰ δηλώσωμεν τὰ δέοντα, διὰν προσκληθῶμεν ἐπισήμως. Ἐννοοῦμεθα.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκία πεπαλαιωμένη εἰς συνοικίαν Ἀγίας Παρασκευῆς.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ διόφορος οἰκία πλησίον τοῦ λιθοστρώτου Πληροφορία παρὰ τῶν τυπογραφείων Σ. Μενεγάτου.

ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΑΘΑΡΙΩΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙΣ441Φ40121